

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. S. Dominicus Patriarcha. Charitas Christi urget nos, ut qui vivunt jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est. 2. Cor. 5. v. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

que sursum spectantes, qui sunt Electi, ejus imperio in altum confluent in summam gloria, & aquae spectantes deorsum, qui sunt Reptobi, impetu decurrunt, donec in mare mortuum se abiciant. Jos. 5.

Considera fortis hujus adeo divite, quae continget Electis & Reptobis, dum illi procedent ad resurrectionem vite, & isti ad resurrectionem alicuius aliam non assignari causam quod operum praeteritorum diversitatem. Et sic nota ad terrorem animarum, quibus utatur vocabulis Christavertitas irrefragabilis. Non dicit, ad resurrectionem vite procedent illi, quia nobiles, qui erant docti, qui erant opulenti, qui in terra plautus possidebant: dicit, ad eam unice procedent, qui bona fecerunt. Qui mala fecerunt, qualescunque forent, etiam in vitam postivi fastigiis, non procedent in vitam ad resurrectionem vite. ad quam vero procedent: ad resurrectionem iudicium. Tu interim quid dicis,

qui forte nunc quid vis aliud bonis anteponis operibus? Eo die videbis, quid sit illa neglexisse, ut magis te immergeres lucris terrenis, ut opes cumulares, dignitates acquireret, deliciis indulgeres. Beati omnibus seculis erunt, qui bona fecerunt. Damnati omnibus seculis erunt, qui mala egerunt. Hoc sublato, cuiuscunque dotis alterius nulla habetur ratio. Constat deinde hac sententia manifeste confutari eos, qui tanquam vecordes vellent ad salutem sufficere solam fidem, etiam a bonis operibus se junctam. Tu vero utique non es de horum numero stultorum adeo exorbitantium. Igitur in commodum tuam hoc utile documentum cape, id, quod in quovis homine maxime estimandum, esse bona opera. *DEUM time*, abstinendo a malo, quod tantopere ab ipso punietur in die Judicii, & *mandata ejus observa*, faciendo bonum, quod solum referet praemium: *hoc est enim omnis homo*: nam in hoc totum consistit. Eccl. 12. v. 13.

IV.

S Dominicus Patriarcha.

Christus Christi urget nos, ut qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est. 2. Cor. 5. v. 15.

Considera quid sit illud, quod Christo fuit propositum, cum voluit pro te etiam in Cruce mori: forte hoc solum, ut te a demonis servitute liberaret, haud sane: nam in hunc finem Pauli Segneri *Manna Animae.*

nam satis erat vel minimam impendi pretiosi sanguinis stillam. Itaque dum voluit ejus rivus profundere, tot ferre probra, tot devorare ludibria, ita lucrari proposuit cor tuum, ut, etsi vel

Yyy

les

les, tibi vivere non posses, sed necessitatem haberes illi soli vivendi. Idcirco Apostolus, qui bene assecutus est hanc veritatem, idcirco, inquam, prorupit in hæc verba tam pulchra: *Charitas Christi urget nos*, non dicit, *invitat*, non dicit *impellit*, sed *urget*, quia tanta virtuti resistere non poterat. Quamvis cessare voluisset à labore serviendi Domino, peregrinandi, prædicandi, impendendi se totum in salutem animarum, quas ad eum ille diligebat, id facere haud unquam potuisset. Faces habebat nimium ardentes, quæ latera stimulant, nec requiem illi concedebant. *Lampades ejus Lampades ignis atque flammæ. Ignis*, quo arderet in se ipso. *flammæ*, quibus etiam alios accenderet. Cant. 8. v. 7. Tu quomodo hanc beatam inquietudinem spiritus experiris in te ipso? nam ista perfectio signum est, quod quis verè sit DEI Filius. *Qui Spiritu Dei aguntur, hi sunt Filii DEI.* Rom 8.

2. Considera meritò videri dicendum fuisse Apostolo: *Mors Christi urget nos, ut qui vivunt, jam non sibi vivant &c.* Nihilominus dicit *Charitas Christi*, quia si multum movere te debet id, quod Christus toleravit pro te, sine comparatione magis movere debet amor, quo toleravit. Vide, quantum fuerit, quod Christus pro salute tua pati dignatus est. & tamen nihil hoc fuit illi comparatum, quod adhuc passurus erat, si ita placuisset Patri. *Aqua multa non potuerunt extinguere Charitatem.* Illa flumina calumniarum, impropiorum, insultationum,

proditionum, virgatum, colaphorum, confusionum, angustiarum, undarum, extensionum, convulsionum, agonum non suffecerunt ad extinguendam sitim flagrantissimi amoris. Inde si id, quod Christus pro te sustinuit, movere te debet, ut non sis capax tibi vivere, sed ipsi soli, Charitatem quæ sustinuit, debet etiam urgere. *Charitas Christi urget nos.* De cruciatu quantumvis immenso, buerunt suos limites præscriptos Divinæ. Charitas non habet.

3. Considera, quid sit liberum est vivere pro arbitrio suo, pro lucro, honore, libidine. Cuncta hæc necessariò cessare debent, postquam Christo placuit tanto amore pro te mori. Ratio clarissima est, quod si mortuus est pro te, æquum omnino foret, te saltem mori pro ipso. Dicem: quia, si fieri posset, mereretur aliquid præstare, siquidem verum se non habet proportionem ad vitam Christi. Illa erat vita immortalis, tua verò est vita vilis, miserabilis, digna morte. Quid agnoscere faceres, si contingeret te pro Christo, postquam Christus pro te mori dignatus est? Verum tibi pro ipso mori cōtingat, necesse constringeris saltem id moderari, quod est ipsi soli vivere, hoc vivere, ad amandum, & vivendum, quærendum, ut omnes ament. Id mirificè implevit magnus Patrum Dominicus cum sua spectatissima bole. *Anima mea illi vivet, & meum serviet ipsi.* Pl. 21.